

In 2002 zijn we op 29 april voor het eerst op pad geweest om de steenuilkasten te controleren. Doel van deze ronde was het tellen van het aantal eieren. We troffen op een aantal kasten zowel het mannetje als het vrouwtje aan. Dat was erg leuk, omdat je die later in het broedseizoen niet meer op de kast vindt. Het mannetje zit dan ergens anders, hij brengt voedsel voor het vrouwtje als zij zit te broeden en helpt met het voeren van de jongen. Nu waren we in de gelegenheid om te controleren of het mannetje geringd was en zo niet, dan konden we het mannetje ringen. Op een aantal adressen vonden we dezelfde vrouwtjes als vorig jaar, steenuilen zijn tamelijk honkvast. Op een plek heeft een vrouwtje nu al 4 jaar achter elkaar succesvol gebroed. Ook vonden we een geringd mannetje, dat vorig jaar geboren is in een kast, ongeveer 5 kilometer verderop.

In de meeste kasten vonden we legfels van 4 eieren aan, maar er waren er ook drie legfels met 5 eieren en zelfs een legsel van zes eieren, ook was er een legsel van twee eieren. Gemiddeld leggen steenuilen zo'n 4 eieren. Het seizoen lijkt dus goed te beginnen.

6 jonge steenuilen

De steenuilen waren veel vroeger dan in 2001. De datum dat het eerste ei is gelegd, zal ongeveer 26 maart geweest zijn. Dat is bijzonder vroeg, gemiddeld wordt het eerste ei in de tweede week van april tot eind april gelegd. Inmiddels hebben we 32 kasten in de gemeente Neede hangen, 14 kasten waren bezet, een mooie groei in vergelijking met de afgelopen jaren.

Op 15 mei werden we opgebeld door iemand die steenuilen in een kerkuilkast had zitten. Wij zijn gaan kijken en inderdaad, nog een broedend steenuil paartje met 5 eieren. Er waren geen steenuilouders aanwezig. De jongen waren al zo groot dat we ze konden ringen. Dat was dus broedgeval nummer 15!

We hebben ook de prooien genoteerd die we tegen kwamen, oa. veldmuis, aarmuis, bosmuis, meikevers, bruine rat, jonge merel, ekster, kikker, koolmees.

Op 1 juni hadden we ons voorgenomen om de tweede controleronde uit te voeren. De meeste steenuiltjes zouden nu groot genoeg zijn om te ringen (enkel hadden we zelfs al geringd). Om 8 uur werden we al gebeld door een oplettende steenuilbezitter dat een van de jongen zich buiten de kast bevond. Het steenuiltje had wat versuft bij het kuilvoer gezeten. De boer had hem al opgepakt en hem in een emmer gezet. Wij gingen

erop af. Het was inderdaad een jong van zo'n 27 dagen uit. Op die leeftijd kunnen ze al wel uit de kast komen, maar nog niet vliegen, dat kunnen ze na zo'n 31 dagen. Ze klauteren tegen de boomstam op, om weer terug in de kast te komen. Dit uiltje kwam uit een nest van twee eieren. We waren benieuwd of zijn zus of broer nog in de kast zou zitten. Terwijl we naar de kast klommen, vlogen beide ouders uit de boom. In de kast zat echter geen jong meer. We hebben het enig overgebleven jong gewogen, 135 gram. Dat is niet erg zwaar, maar het kan. Omdat beide ouders nog aanwezig waren en ze maar een jong hoeven te voeren, verwachtten we dat dit wel succesvol zal verlopen. We hebben het jong weer terug in de kast gezet en de bewoner bedankt voor zijn oplettendheid.

Van een andere steenuilbezitter hoorden we dat dat het uit de kast komen van de jongen toch wel heel spectaculair was. Je kon zien hoe de jongen gevoerd werden, zittend op het klimtoestel van de kinderen. 's Avonds hield hij zelfs de vrouw des huizes op een afstand door rakelings over haar heen te vliegen. Op het moment dat de steenuiljongen uitkwamen, vlogen ook de jongen van en vlaamse gaai uit. Deze vlaamse gaai had de grootste moeite om zijn jongen te beschermen. Vlaamse gaai en steenuil gingen met elkaar in gevecht en buitelden beiden in de lucht zodat de veren er vanaf vlogen. De steenuil bleek echter het gevecht te winnen, de vlaamse gaai koos het hazenpad.

Op 29 juni werden we opgebeld door iemand die een jong steenuiltje achter de luiken van het venster had zitten. Deze mensen hebben wel een steenuilkast, maar deze was niet bezet. Benieuwd naar wat hier aan de hand zou zijn, reden we erheen. Inderdaad, een jong van zo'n 40 dagen oud, dus in staat om te vliegen, zat weggedoken achter een vensterluik. Hij was versuft, fladderde niet en zat wat laag op z'n poten. Je kon hem zo op de hand zetten. Zijn gewicht was dan ook te laag: maar 138 gram. Wat doen we daarmee? En: waar komt hij vandaan? Op het erf hingen twee kasten. In de ene kast had een spreek gebroed, de andere kast was bij de eerste controle leeg geweest. Toen we die kast controleerden troffen we daar een vrouwtje aan dat aan een oog blind was. Ze was geringd, want deze hadden we al eens in dezelfde kast aangetroffen in september 2000. Ze had dus met haar ene oog toch twee winters weten te overleven en zelfs jongen groot weten te brengen! Dit vrouwtje woog 155 gram, beslist niet te veel, maar ja wat wil je jagen met een oog.... Het leek er echter niet op dat het jong (of de jongen) in deze kast groot gebracht waren, de kast was te schoon. We besloten het jong bij het vrouwtje in de kast te zetten en vervolgens twee eendagskuikens bij te voeren, zodat ze toch wat beter op gewicht zouden kunnen komen. De volgende avond zijn we weer geweest. Toen we aankwamen zat een uil op een paaltje, vlak bij de kast en verdween onder het golfplatendak van de schuur waaraan de kast hing. De eendagskuikens waren weg, die hadden ze opgegeten. We hebben weer twee eendagskuikens voor de uilen neergelegd. Dat was dus al broedgeval 16 in de gemeente Neede!

Tijdens de controle van de grote gele kwikstaartkasten, zagen we ook een steenuil, vastgeplakt aan het asfalt, helaas..... Het was een ongeringd exemplaar, misschien een uitgevlogen jong op zoek naar rupsen. Het bewijst echter wel dat er naast de steenuilen die in de kasten broeden, gelukkig ook nog heel veel steenuiltjes in de schuurtjes bij de boerderijen zijn.

Hier en daar zijn niet alle eieren uitgekomen. In een kast zijn alle vier eieren verdwenen, helaas. Misschien is er een marter of iets dergelijks bij geweest. Ook troffen we op een kast een dood steenuiltje aan, na sectie bleek dat deze verhongerd was. We kunnen echter wel stellen dat dit jaar voor de steenuilen succesvol verloopt.